

او مه گدوی حق له باطله سره او مه پټوی حق حال دا چه تاسی پوهیږی
البقره، قرآن

د خاخی نوم زما قوم ته نبودنه کوی.

زه دغی دنیا ته په کال ۱۳۴۸ کی په یو هیواد کی راغلی یم، چه له پیری مودی نه د آرامی په ستر گو دی. لوی شوی یم زه د آزادی په ارمان د کمونیزم مستبدی دوری کی. د ژوند د حقیقت د پیدا کولو په لار کی مخامخ شوی یم اسلام دین سره. دلرو یا پیرو سختیو تیروولو نه وروسته، آلمان ته راغلم، په دغه هیله چه د دا هیواد اوسیدونکی اوپوهیږی، چه د ما په زړه کی څه دی.

پیره موده کیری، هغه هیواد می، چه تر اوسه پوری راباندی گران دی، نه دی لیدلی. ما یو بل هیواد اومند، خو ځنی ځما زاړه او نوی هیوادوال راباندی باور نه کوی.

زه هیله لرم، د خدای د محبت په مرسته په سمه لار اوسم، او هشیارو خلکو سره مخامخ شم، لکه څرنګه چه اولس کی وایی: هشیار د بنمن بڼه دی له ناپوه دوست نه.

ځاونده د زړه قرار راکړی، هغه شیان ومنم، چه زه تغیر نشم ورکولی؛ زړورتیا راکړی، شیانو ته تغیر ورکړم، چه زه یی تغیر ورکولی شم؛ او هشیارتوب راکړی، چه لمړی شی دوهم نه فرق وکړم.

فریدریش اوتینګر، ۱۷۸۲-۱۷۰۲